

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-79-41>

УДК 657.3

ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗВІТНОСТІ ЗІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

THEORETICAL AND PRACTICAL BASES OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT REPORTING

Панченко Ольга Дмитрівна

PhD, доцент,

Відокремлений підрозділ

Національного університету біоресурсів і природокористування України

«Ніжинський агротехнічний інститут»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8326-5888>**Бездушний Руслан Петрович**

аспірант,

Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-4329-5384>**Panchenko Olha**Separated Subdivision of National University
of Life and Environmental Sciences of Ukraine
«Nizhyn Agrotechnical Institute»**Bezdushnyi Ruslan**

National Scientific Centre «Institute of Agrarian Economics»

У статті проаналізовано внутрішні й зовнішні мотиви для складання звітності зі сталого розвитку. Здійснено порівняння фінансової звітності та звітності зі сталого розвитку за ключовими критеріями. Розглянуто різні погляди на трактування принципів підготовки звітності зі сталого розвитку. Запропоновано перелік принципів доповнити наступними: інтегрованості, цифрової прозорості та регіональної релевантності. Серед функцій звітності зі сталого розвитку виокремлено аналітичну, комунікаційну, управлінську і контрольну. Визначено місце звітності зі сталого розвитку в системі управління підприємством шляхом виокремлення трьох взаємопов'язаних рівнів інтеграції (стратегічного, тактичного і оперативного). Систематизовано фактори впливу на інтеграцію звітності зі сталого розвитку на різних рівнях системи управління підприємством.

Ключові слова: звітність зі сталого розвитку, фінансова звітність, управління, сталий розвиток, принципи звітності, функції звітності.

The article provides a theoretical and methodological analysis of the prerequisites, characteristics, and factors influencing the formation of sustainable development reporting in the context of transforming approaches to enterprise management. Internal and external motives for sustainable development reporting are analyzed. A comparison of financial reporting and sustainable development reporting is made based on key criteria (purpose and intent, nature, objects, regulation, orientation, measurement focus, and level of integration into strategy). It has been established that their combination forms a comprehensive picture of the entity's activities, combining the assessment of financial results and contribution to sustainable development. Various approaches to the formation of sustainable development reporting principles are considered. It is noted that they are not only declarative in nature, but also serve as a methodological basis without which reporting and management decisions lose their systematic character. It is proposed to supplement the list of principles with the following: integration, digital transparency, and regional relevance. Among the functions of sustainable development reporting, analytical, communication, management, and control functions are highlighted, confirming the multifaceted role of such reporting in the management system. The effectiveness of using the studied type of reporting is considered. The place of sustainable development reporting in the enterprise management system is specified by distinguishing three interrelated levels of integration (strategic, tactical, and operational), which differ in their specifics and functional load. Factors influencing the integration of sustainable development reporting at different levels of the enterprise management system are systematized. At the strategic level, regulatory, market, internal strategic, and technological factors have been identified. At the

tactical level, organizational, financial, social, regulatory, and market factors are important. At the operational level, production, technological, social, and external factors are highlighted. It is concluded that sustainable development reporting should evolve from a reputation positioning tool into a full-fledged element of the management system, which will contribute to ensuring the strategic orientation, transparency, and accountability of the enterprise in the long term.

Keywords: sustainable development reporting, financial reporting, management, sustainable development, reporting principles, reporting functions.

Постановка проблеми. У останні роки звітність зі сталого розвитку стала ключовою темою обговорення через екологічний та соціальний вплив, який трансформує бізнес-ландшафт, фінансові показники та довгостроковий успіх бізнесу. Термін «звітність зі сталого розвитку» отримав широке визнання як новий тип інтегрованого механізму звітності, що стосується економічних, екологічних та соціальних показників. Поточні зміни клімату спонукали підприємства не лише підтримувати практики сталого розвитку, але й повідомляти зацікавленими сторонами про те, як сталий розвиток вписується в корпоративне бачення та управління, сильну корпоративну стратегію та сталий фінансовий результат [4]. Поряд з розвитком, важливість екологічних, соціальних і управлінських (ESG) аспектів зростає завдяки їхній цінності для учасників ринку та суспільства [2]. Звітність зі сталого розвитку стала пошуком сенсу та інструментом для соціально відповідальних підприємств, що дозволяє продемонструвати місію; показати співробітникам, у якому підприємстві вони працюють, інвесторам – у яке інвестують, а партнерам – з ким працюють; налагодити діалог з громадськими організаціями та місцевими громадами [3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нині дослідження практик сталого розвитку та їх звітне відображення набуває все більшої актуальності. Bosi M. K., Lajuni N., Wellfren A. C., Lim T. S. вивчають таку звітність через екологічний, соціальний та управлінський аспект в історичній ретроспективі [2]. Lai A., Stacchezzini R. зосереджуються на дослідженні етапів еволюції звітності про сталий розвиток з точки зору змін в організаційних сферах та професійних юрисдикціях, що беруть участь у цьому процесі [4]. Філатова Г., Васильєва Т., Винниченко Н. обґрунтовують теоретичні положення забезпечення звітності зі сталого розвитку [3]. Будько О. зосереджує свою увагу на принципах підготовки звітності зі сталого розвитку [7].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Не зважаючи на наявні дослідження вітчизняних та іноземних авто-

рів, малодослідженим залишається питання визначення місця звітності зі сталого розвитку в системі управління підприємством.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є виявлення тенденцій використання звітності зі сталого розвитку в системі управління підприємством в умовах викликів і невизначеностей.

Виклад основного матеріалу дослідження. Глобальна ініціатива зі звітності (GRI) визначає звітність зі сталого розвитку як практику вимірювання, розкриття інформації та підзвітності внутрішнім і зовнішнім зацікавленим сторонам щодо діяльності підприємства з метою досягнення сталого розвитку. Оскільки більшість звітів про сталий розвиток складаються на добровільній основі, існують деякі важливі внутрішні та зовнішні чинники, що спонукають до формування звітування (рис. 1) [6].

У приватному секторі зовнішні причини для розкриття інформації про сталий розвиток пов'язані переважно з комунікацією із зацікавленими сторонами та забезпеченням прозорості щодо ризиків, можливостей і результатів діяльності, а також з установленням довіри із зацікавленими сторонами. Важливою мотивацією є також управління репутацією. Тому не дивно, що більшість підприємств, які подають звіти, належать до великих та мають значний вплив на довкілля. Традиційно активними репортерами є представники таких секторів, як хімічна й фармацевтична промисловість, комп'ютери та електроніка, автомобілебудування, комунальні послуги, нафта та газ. Одним із показників інвестиційної перспективи є створення соціально відповідальних інвестиційних інструментів, таких як індекс стійкості Dow Jones, який відстежує результати діяльності підприємств з точки зору економічних, екологічних і соціальних критеріїв [6].

Внутрішні причини прийняття звітності щодо сталого розвитку зазвичай пов'язані з поліпшенням результатів діяльності підприємств. Процеси звітності можуть сприяти підвищенню якості інформації, як шляхом генерування додаткової інформації, яка раніше

Внутрішні мотиви	Зовнішні мотиви
•Отримати кращу інформацію •Поліпшити управління ризиками •Поліпшити результати діяльності •Заощадити ресурси та кошти •Підвищити задоволеність персоналу	•Покращити комунікацію із зацікавленими сторонами •Покращити підзвітність та прозорість •Створити позитивний та надійний імідж •У державному секторі: збудувати довіру до державного сектору

Рис. 1. Внутрішні та зовнішні мотиви для складання звітності зі сталого розвитку

Джерело: сформовано автором на основі [6]

була недоступна, так і шляхом поліпшення якості існуючих даних. Звітність щодо сталого розвитку допомагає збирати й систематизувати цю інформацію, а також удосконалювати системи управління та якість управлінських даних. Приділення уваги сталому розвитку може сприяти стимулюванню інновацій, розробці нових ринкових пропозицій і забезпеченню сталого зростання в довгостроковій перспективі. Тому процес підготовки звіту про сталий розвиток може бути дуже цінним для підприємств на внутрішньому рівні [6].

Порівняння фінансової звітності та звітності зі сталого розвитку показує, що вони мають окремі взаємодоповнюючі функції, але при цьому за більшістю показників доволі різняться. Наприклад, фінансова звітність – обов'язковий інструмент, який відображає результати господарської діяльності за минулі періоди. Натомість звітність зі сталого розвитку має ширший інформаційний контекст, охоплює економічні, екологічні й соціальні аспекти, базуючись на міжнародних стандартах. Її особливістю є орієнтація на довгострокову перспективу та поєднання кількісних і якісних показників. У сукупності обидва види звітності формують комплексне уявлення про діяльність суб'єктів, поєднуючи оцінку фінансової результативності та внеску в сталий розвиток (табл. 1).

Досліджуючи принципи підготовки звітності зі сталого розвитку, варто зауважити, що вони виступають не лише загальною декларацією, а методологічною основою, без якої звітність і система управлінських рішень втрачає системний характер. Аналіз принципів дозволяє обґрунтувати нові підходи до інтеграції фінансової й нефінансової звітності.

Для забезпечення комплексного висвітлення всіх аспектів діяльності у сфері сталого розвитку звітність повинна ґрунтуватися на

принципах, закріплених у модульних стандартах GRI. Вони поділяються на дві групи: принципи, що визначають зміст звіту – взаємодія із зацікавленими сторонами, контекст сталого розвитку, суттєвість, повнота, а також принципи, що гарантують якість звіту – збалансованість, зіставність, точність, своєчасність, зрозумілість і надійність [5].

Як наголошує О. Будько ключовою відмінністю звітності зі сталого розвитку від інших її видів є застосування принципу контексту сталого розвитку. Тобто у звітності має бути відображено внесок підприємства в покращення чи погіршення економічних, екологічних і соціальних умов, а також у формування процесів і тенденцій розвитку на локальному, регіональному та глобальному рівнях. Важливим аспектом реалізації цього принципу є представлення результатів діяльності у взаємозв'язку з вимогами та обмеженнями, що виникають у процесі використання природних і соціальних ресурсів на галузевому, місцевому, регіональному й глобальному рівнях [7].

Чітке уявлення про те, які питання сталого розвитку є суттєвими/актуальними для бізнесу, основоположне для процесу звітності. Не всі питання сталого розвитку мають однакову важливість і актуальність для діяльності та зацікавлених сторін кожного підприємства. Тому вони повинні пріоритетизувати теми, які є ключовими з точки зору їхнього економічного, соціального й екологічного впливу. Звіт про сталий розвиток містить інформаційний контент у формі кількісних і якісних даних. Важливо підтримувати високий ступінь точності для обох. Інформація повинна бути зіставною для різних підприємств та в різні періоди часу. Тобто зацікавлені сторони повинні мати можливість порівнювати результати діяльності підприємства, що звітує, з плином часу та, певною мірою, з результатами діяльності інших

Таблиця 1

Порівняння фінансової звітності та звітності зі сталого розвитку

Критерії	Фінансова звітність	Звітність зі сталого розвитку
Мета й призначення	Відображення результатів господарської діяльності підприємства з орієнтацією на зовнішніх користувачів, зокрема інвесторів, кредиторів, регуляторні органи	Показує економічний, екологічний і соціальний вплив підприємства, орієнтована на ширше коло стейкхолдерів
Характер	Обов'язкова	Добровільна/частково обов'язкова
Об'єкти	Активи, зобов'язання, капітал, доходи, витрати, фінансові результати	Економічні, екологічні, соціальні, управлінські показники
Регулювання	Регламентується законами України, підзаконними актами, НП(С)БО, МСФЗ	Базується на стандартах GRI, SASB, IIRC, CSRD
Орієнтація	Минулі періоди	Довгострокова перспектива
Фокус вимірювання	Кількісні фінансові показники	Кількісні та якісні показники
Рівень інтеграції в стратегію	Часто відокремлений від стратегічного планування	Тісно пов'язаний зі стратегією сталого розвитку й корпоративною соціальною відповідальністю

Джерело: сформовано автором

суб'єктів господарювання. Своєчасність відіграє важливу роль в ефективності, оскільки зацікавлені сторони значною мірою покладаються на своєчасну інформацію та використовують її для прийняття рішень. Надійний звіт про сталий розвиток здатний ефективно виконувати свої функції щодо дотримання вимог, а також користуватися довірою зацікавлених сторін [1].

Оскільки звітність зі сталого розвитку є інструментом управління сталим розвитком, її зміст повинен забезпечувати зацікавленим сторонам можливість оцінювати стратегію підприємства. У цьому контексті доцільним є введення принципу стратегічного спрямування. Він передбачає, що звітність має допомагати розуміти стратегію суб'єкта та механізми, за допомогою яких вона забезпечує сталий розвиток. Стратегія розглядається як інтегрована модель дій, спрямованих на досягнення цілей сталого розвитку підприємства, а її зміст формується набором правил прийняття рішень для визначення пріоритетних напрямів діяльності. Відповідно, досягнення цілей сталого розвитку передбачає орієнтацію суб'єкта на довгострокову перспективу [7].

Вважаємо, що перелік принципів необхідно доповнити наступними: інтегрованості, цифрової прозорості та регіональної релевантності. Перший спрямований на поєднання фінансових і нефінансових показників у формі

єдиного звіту. За рахунок такого підходу зацікавлені сторони формують цілісне уявлення про діяльність підприємства через зв'язок економічних, соціальних і екологічних аспектів та про вплив бізнес-процесів на стійкий розвиток. Застосування даного принципу сприяє прийняттю обґрунтованих стратегічних рішень і ефективності планування ресурсів. Принцип цифрової прозорості передбачає використання сучасних цифрових технологій для акумулювання, обробки й поширення інформації про діяльність підприємства, зокрема через використання аналітичних платформ, Big Data, блокчейну й інших інструментів, які підвищують точність, оперативність і надійність представлення даних. Принцип регіональної релевантності свідчить про здатність звітності відображати вплив діяльності підприємства на окремі територіальні громади й регіони, де вони провадять свою діяльність. Він дозволяє оцінювати специфіку локальних соціальних, економічних та екологічних аспектів, що є важливим для прийняття управлінських рішень на рівні регіональної політики.

Звітність зі сталого розвитку дозволяє не лише оцінювати результати діяльності підприємства, але й забезпечує прозорість перед стейкхолдерами, підтримує процес прийняття стратегічних рішень і сприяє дотриманню стандартів сталого розвитку. Вивчення функцій звітності необхідне для розуміння її ролі

як аналітичного, комунікаційного, управлінського й контрольного інструменту, що забезпечує комплексне управління і планування в умовах зростаючих вимог до прозорості та соціальної відповідальності підприємств.

Вивчення функцій звітності зі сталого розвитку потрібне для формування науково обґрунтованого підходу до управління підприємством у контексті її економічної ефективності, соціальної відповідальності та екологічної безпеки. Аналітична, комунікаційна, управлінська й контрольна функції забезпечують комплексний підхід до оцінки діяльності та планування майбутніх стратегічних кроків. Розуміння цих функцій дозволяє визначити роль звітності як інструменту інтеграції фінансової та нефінансової інформації, підвищення довіри стейкхолдерів і формування конкурентних переваг підприємства в довгостроковій перспективі (рис. 2).

Аналітична функція реалізується через аналіз досягнення стратегічних цілей, визначення слабких місць, їх усунення й напрямів удосконалення процесів. Вона сприяє об'єктивній оцінці впливу функціонування підприємств на сталий розвиток та прогнозуванню потенційних напрямів прийняття управлінських рішень. Щодо комунікаційної функції потрібно зазначити, що звітність виступає каналом зв'язку між підприємством і зацікавленими сторонами, забезпечуючи ефективність діяльності, інформування про економічні, екологічні й соціальні аспекти та формування довіри й репутації до суб'єкта. Дані, представлені у звітності, є підґрунтям (інструментом) підтримки прийняття стратегічних рішень. Вона спрямована на оцінку результатів діяльності в контексті сталого розвитку й коригуванню управлінських процесів для оптимізації внутрішніх процедур. Контрольна функція передбачає моніторинг дотримання внутрішньої політики підприємства, національних і міжнародних стандартів

(вимог) та правових зобов'язань. Вона орієнтована на забезпечення прозорості для аудиторської системи.

Звітність зі сталого розвитку також може покращити здатність підприємств розуміти й управляти ризиками, пов'язаними зі сталим розвитком, і допомогти їм краще передбачати зміни в очікуваннях суспільства. Наприклад, ефективне управління природними ресурсами впливає на поточні результати діяльності, а відсутність планування на майбутнє може поставити під загрозу перспективи. Крім того, звітність слугує інструментом для керівництва, підвищує задоволеність співробітників та робить підприємства привабливими для нових співробітників. Звітність про сталий розвиток також може покращити внутрішню обізнаність щодо питань сталого розвитку. Усе це допомагає суб'єктам приймати дієвіші рішення та може покращити довгострокові фінансові перспективи. Вона може бути інструментом для досягнення економії витрат, оскільки заохочує підприємство до більш ефективного використання природних ресурсів, підвищення ефективності процесів і використання відновлюваних ресурсів. Наприклад, увага до споживання енергії та можливих заходів для його зменшення може допомогти знизити рахунки за енергію і, отже, витрати. Непряма економія може відбуватися, наприклад, у разі зменшення необхідності сплачувати відповідні екологічні податки або завдяки зниженню витрат на страхування [6].

Таким чином, потрібно акцентувати, що звітність зі сталого розвитку є інтегральною частиною сучасної системи управління, оскільки забезпечує комплексне поєднання економічних, соціальних та екологічних аспектів діяльності. Вона є певним інформаційним і аналітичним інструментом, що дає змогу керівництву оцінювати ефективність стратегії, контролювати виконання внутрішніх політик і стандартизованих вимог, а також визначати

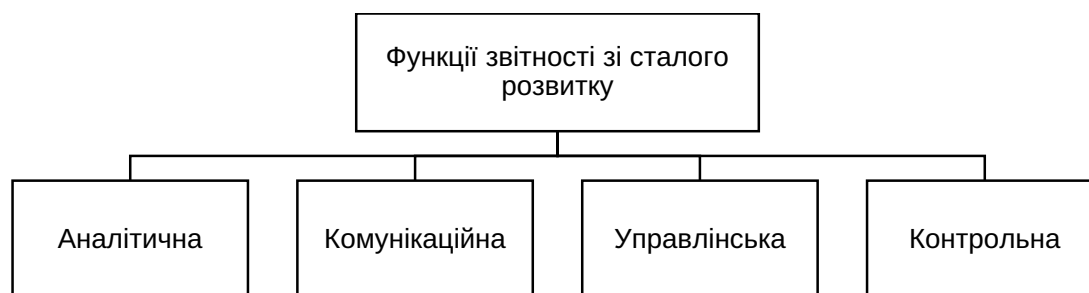

Рис. 2. Функції звітності зі сталого розвитку

Джерело: сформовано авторами

напрями подальшого розвитку підприємства.

Звітність зі сталого розвитку – це один з ключових елементів сучасної системи управління, який забезпечує не лише контроль і оцінку результатів діяльності, а й формує інформаційне підґрунтя для стратегічного управління. Вона виступає своєрідним інформаційним містком між внутрішніми процесами підприємства і зовнішніми зацікавленими сторонами. Місце такої звітності в системі управління можна розглядати через три взаємопов'язані рівні інтеграції (стратегічний,

тактичний і оперативний), кожен з яких відзначається власною специфікою (рис. 3).

Стратегічний рівень системи управління визначає довгострокові напрями розвитку підприємства. Формується загальна стратегія, місія, бачення, корпоративні цінності і визначаються пріоритети, формулюються цільові показники в межах ESG-підходу з урахуванням глобальних трендів, міжнародних стандартів і регуляторних змін. Тактичний рівень є проміжною ланкою між стратегічним баченням та операційною діяльністю, яка забезпе-

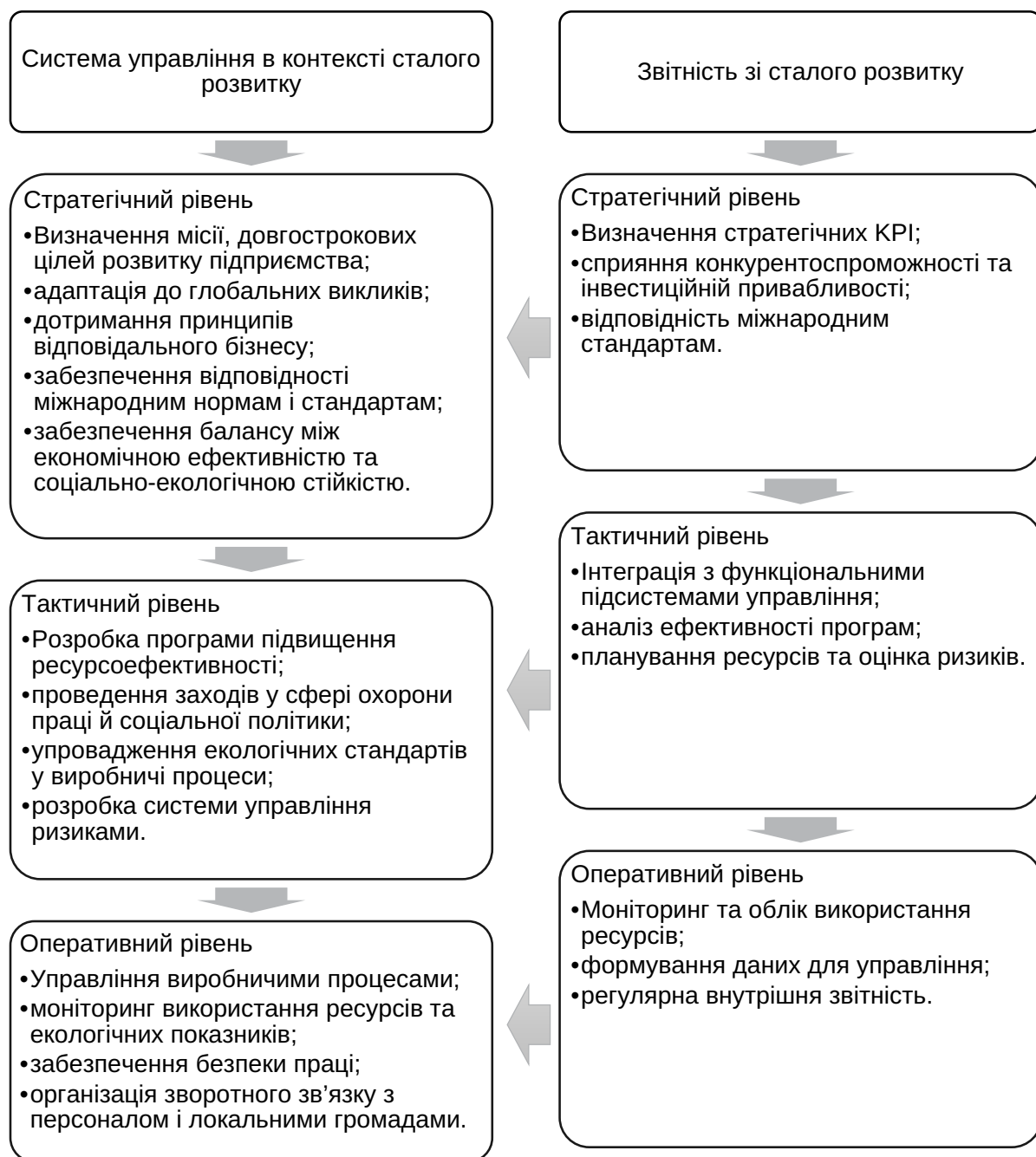

Рис. 3. Місце звітності зі сталого розвитку в системі управління підприємством

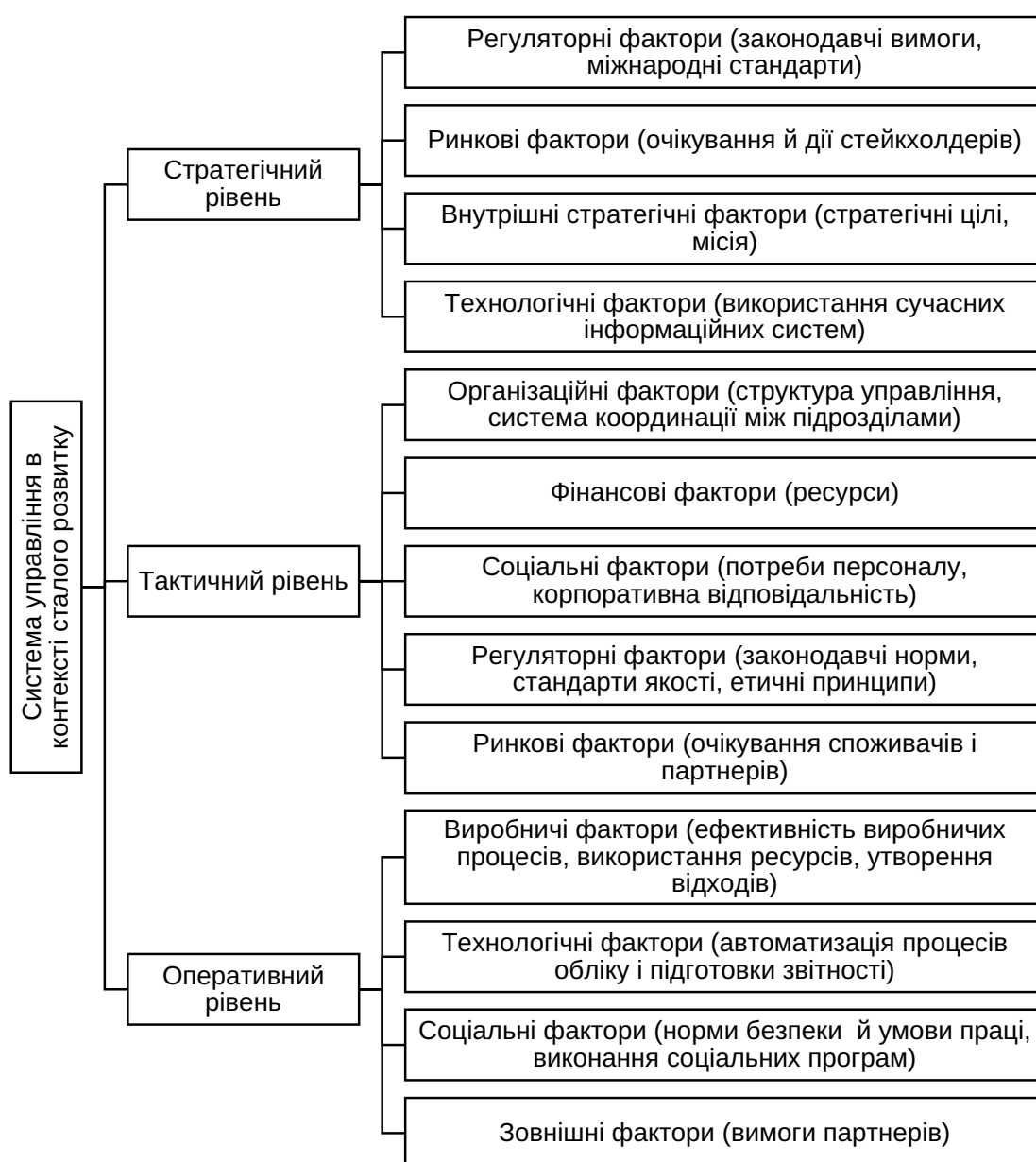
Джерело: сформовано авторами

чує реалізацію стратегії через функціональні підсистеми управління – фінансову, виробничу, кадрову, екологічну, маркетингову тощо, фокусуючись на середньостроковому плануванні. Операційний рівень охоплює щоденне функціонування підприємства, контроль за виконанням планів тощо.

На стратегічному рівні звітність зі сталого розвитку сприяє визначенню стратегічних цілей у сфері ESG, що дозволяє інтегрувати екологічні й соціальні пріоритети в бізнес-стратегію. KPI використовуються для оцінки реалізації стратегії сталого розвитку та моніторингу прогресу в її досягненні. Дані звітів

виступають підґрунтям оцінки перспектив розвитку в умовах глобальних економічних і екологічних викликів. Звіти також забезпечують порівнюваність даних за міжнародними стандартами.

На тактичному рівні досліджувана звітність є основою для адаптації стратегічних пріоритетів до бізнес-процесів, серед яких фінансове планування, управління персоналом, виробництво тощо. Вона дозволяє керівному апарату проводити аналіз впливу окремих програм і проєктів на досягнення цілей, оцінювати ресурси, визначати пріоритети в розподілі капіталу. При цьому звітність враховує

Рис. 4. Фактори впливу на інтеграцію звітності зі сталого розвитку на різних рівнях системи управління підприємством

Джерело: сформовано авторами

регуляторні вимоги й суспільний вплив на управлінські процеси.

На оперативному рівні звітність виступає інструментом акумулювання й обробки даних для повсякденних процесів та забезпечує контроль за досягненням показників для забезпечення керівного апарату оперативними даними, що сприятимуть швидкому прийняттю рішень з подальшим коригуванням процесів. Через інтеграцію із внутрішньою управлінською системою вона слугує базою для підготовки зовнішньої звітності, створюючи єдину інформаційну платформу.

Місце звітності в системі управління визначається сукупністю внутрішніх і зовнішніх факторів, які відображають ступінь її інтеграції та ефективність загалом (рис. 4).

Отже, місце звітності зі сталого розвитку в системі управління визначається взаємодією регуляторних, ринкових, виробничих, соціальних, технологічних, організаційних і зовнішніх факторів. Завдяки їх інтеграції в розрізі трьох рівнів (стратегічного, тактичного

й оперативного) забезпечується системний підхід до управління сталим розвитком та підвищується конкурентоспроможність підприємства.

Висновки. Звітність про сталий розвиток – це невід’ємний компонент сучасної управлінської системи, який охоплює економічні, екологічні й соціальні аспекти діяльності. За рахунок виконання ключових функцій вона підтримує стратегічне прийняття рішень, підвищує прозорість і довіру стейкхолдерів. На відміну від традиційної фінансової звітності, яка фокусується здебільшого на минулих фактах, звітність зі сталого розвитку орієнтується на довгострокову перспективу. Таким чином, вона не тільки відображає відповідальність суб’єктів господарювання, а і сприяє формуванню конкурентних переваг.

Перспективним напрямом розвитку виступає вивчення нормативного регулювання та міжнародних регламентів для формування звітності зі сталого розвитку та її упровадження у вітчизняних підприємствах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. 7 Principles of Sustainability Reporting. 2023. URL: <https://askelsustainabilitysolutions.com/7-principles-of-sustainability-reporting/>.
2. Bosi M. K., Lajuni N., Wellfren A. C., Lim T. S. Sustainability Reporting through Environmental, Social, and Governance: A Bibliometric Review. *Sustainability*. 2022. Vol. 14. Is. 19. DOI: <https://doi.org/10.3390/su141912071>.
3. Filatova H., Vasylieva T., Vynnychenko N., Ballova M., Gedeon M. Accounting support for sustainability reporting: theoretical foundations and bibliometric analysis. *Accounting and Financial Control*. 2022. Vol. 4. Is. 1. P. 1–13. DOI: 10.21511/afc.04(1).2023.01.
4. Lai A., Stacchezzini R. Organisational and professional challenges amid the evolution of sustainability reporting: a theoretical framework and an agenda for future research. *Meditari Accountancy Research*. 2021. Vol. 29 (3). P. 405–429. DOI 10.1108/MEDAR-02-2021-1199.
5. Modular GRI Standards. URL: <https://www.globalreporting.org/standards>.
6. Sustainability Reporting: Concepts, Frameworks and the Role of Supreme Audit Institutions. URL: https://www.environmental-auditing.org/media/2935/2013_wgea_sustainability-reporting.pdf.
7. Будько О. В. Принципи підготовки звітності зі сталого розвитку. *Збірник наукових праць ЧДТУ*. 2020. № 57. С. 26–34. DOI: 10.24025/2306-4420.0.57.2020.206259.

REFERENCES:

1. SKEL. 7 Principles of Sustainability Reporting. 2023. Available at: <https://askelsustainabilitysolutions.com/7-principles-of-sustainability-reporting/> (accessed September 21, 2025).
2. Bosi M. K., Lajuni N., Wellfren A. C., Lim T. S. (2022) Sustainability Reporting through Environmental, Social, and Governance: A Bibliometric Review. *Sustainability*, vol. 14, is. 19. DOI: <https://doi.org/10.3390/su141912071>.
3. Filatova H., Vasylieva T., Vynnychenko N., Ballova M., Gedeon M. (2022) Accounting support for sustainability reporting: theoretical foundations and bibliometric analysis. *Accounting and Financial Control*, vol. 4, is. 1, pp. 1–13. DOI: 10.21511/afc.04(1).2023.01.
4. Lai A., Stacchezzini R. (2021) Organisational and professional challenges amid the evolution of sustainability reporting: a theoretical framework and an agenda for future research. *Meditari Accountancy Research*, vol. 29 (3), pp. 405–429. DOI 10.1108/MEDAR-02-2021-1199.
5. GRI. Modular GRI Standards. Available at: <https://www.globalreporting.org/standards> (accessed September 25, 2025).

6. INTOSA. Sustainability Reporting: Concepts, Frameworks and the Role of Supreme Audit Institutions. Available at: https://www.environmental-auditing.org/media/2935/2013_wgea_sustainability-reporting.pdf (accessed September 11, 2025).

7. Budko O. V. Pryntsypy pidhotovky zvitnosti zi staloho rozvytku [Principles of preparation of sustainable development reporting]. *Zbirnyk naukovykh prats ChDTU – Collection of scientific works of ChDTU*, vol. 57, pp. 26–34. DOI: 10.24025/2306-4420.0.57.2020.206259.